

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 grudnia 2018 r. (...) Spółka jawna w S. wniosła przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej w S. o zapłatę kwoty 800 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 12 maja 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż dnia 10 stycznia 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) nr rej. (...) należący do P. W. (1). Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) Spółką Akcyjną w S..

Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady i wszczął postępowanie likwidacyjne. Dnia 16 lutego 2018 r. , po odebraniu mu poprzedniego pojazdu zastępczego, poszkodowany zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki H. (...) nr rej. (...) oraz umowę cesji wierzytelności, na podstawie której przelał na rzecz powódki wierzytelność przysługującą mu z tytułu zdarzenia z dnia 10 stycznia 2018 r. w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej w S., w szczególności z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego. W umowie najmu strony ustaliły dobową stawkę najmu na kwotę 160 zł brutto. Najem pojazdu trwał do dnia 20 lutego 2018 r., kiedy to poszkodowany odebrał swój pojazd z naprawy. Z tytułu najmu powódka wystawiła na rzecz poszkodowanego fakturę VAT na kwotę 800 zł. Mimo zgłoszenia wierzytelności przez powódkę, ubezpieczyciel sprawcy odmówił wypłaty odszkodowania.

Nakazem zapłaty z dnia 7 stycznia 2019 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany (...) Spółka Akcyjna w S. wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwane towarzystwo ubezpieczeń potwierdziło, iż poszkodowany korzystał wcześniej z najmu pojazdu zastępczego zorganizowanego przez inny podmiot. Wniósł o oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej na okoliczność ustalenia średniej stawki dobowej najmu, albowiem okoliczność, że zastosowana dobową stawką najmu zastosowana przez powódkę odpowiada stawkom rynkowym nie jest kwestionowana, niemniej jednak ubezpieczyciel poinformował poszkodowanego o możliwości skorzystania z oferty najmu pojazdu zastępczego zorganizowanego przez pozwanego po niższej stawce, tj. 95 zł brutto za dobę, z czego poszkodowany nie skorzystał. Ponadto, okres najmu uległ nieuzasadnionemu wydłużeniu o 4 dni. Podniósł, że oszacowanie niezbędnego i koniecznego czasu na dokonanie naprawy wymaga wiadomości specjalnych.

W toku postępowania strony pottrzymały swoje dotychczasowe stanowiska, przy czym powódka wycofała wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, podnosząc, że stawka stosowana przez powódkę nie jest sporna, zaś kwestia rozpoczęcia naprawy została wyjaśniona na korzyść poszkodowanego w innym postępowaniu sądowym, a ostatnie 4 dni najmu pozostawały w związku ze szkodą i poszkodowany oddał pojazd w dniu, kiedy już mógł korzystać ze swojego pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 10 stycznia 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) nr rej. (...) należący P. W. (2). Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) Spółką Akcyjną w S.. Szkada została zgłoszona pozwanej.

Wiadomością e-mail z dnia 10 stycznia 2018 r. (...) Spółka Akcyjna w S. poinformowało warsztat naprawy działający w imieniu poszkodowanego o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego ze wskazaniem wysokości akceptowalnych stawek.

W wyniku kolizji, z uwagi na charakter uszkodzeń, pojazd nie nadawał się do ruchu. Dnia 25 stycznia 2018 r. poszkodowany zawarł z P. G. umowę najmu pojazdu zastępczego marki O. nr rej. (...), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 200 zł brutto. Poszkodowany nie miał w tym czasie innego pojazdu, z którego mógłby korzystać. Samochód zastępczy był mu niezbędny do dojazdów do pracy, zawożenia i odwożenia dzieci na zajęcia szkolne i pozalekcyjne.

P. G. wezwał poszkodowanego zwrot auta zastępczego i dnia 16 lutego 2019 r. poszkodowany zwrócił wynajęty pojazd. W tym czasie jego auto nadal oczekiwało w warsztacie na części z zagranicy.

Bezsporne, a nadto dowód:

- protokół szkody k. 24-25;
- akta szkody (...)
- wiadomość e-mail z dnia 10 stycznia 2018 r. k. 26-28;
- umowa najmu z dnia 25 stycznia 2018 r. k. 30;
- faktura VAT nr (...) k. 29;
- decyzja STU z dnia 7 marca 2018 r. k. 31;
- zeznania świadka P. W. (2) k. 72-74.

Z uwagi na to, że pojazd P. W. (2) po zwrocie auta zastępczego nadal nie był naprawiony, dnia 16 lutego 2018 r. poszkodowany zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego wraz z cesją wierzytelności, na mocy której wynajął samochód marki H. (...) nr rej. (...), przy stawce dobowej najmu wynoszącej 160 zł brutto za dobę. Jednocześnie strony zawarły umowę cesji wierzytelności, na podstawie której poszkodowany P. W. (2) przeniósł na powódkę wierzytelność przysługującą mu z tytułu najmu pojazdu zastępczego w stosunku (...) Spółki Akcyjnej w S..

Pojazd zastępczy był wykorzystywany przez poszkodowanego w okresie naprawy do czynności życia codziennego, dojazdów na zakupy, dojazdów do pracy, przewożenia członków rodziny.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 16 lutego 2018 r. k. 7-8;
- umowa cesji z dnia 16 lutego 2018 r. k. 9;
- protokół zdawczo-odbiorczy k. 10;
- oświadczenie poszkodowanego k. 11;
- zeznania świadka P. W. (2) k. 72-74.

Po zakończeniu naprawy w dniu 20 lutego 2018 r. poszkodowany zwrócił powódce wynajęty pojazd zastępczy.

Dnia 26 lutego 2018 r. powódka wystawiła na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 800 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 5 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 160 zł brutto za dobę. Stawka dobowego najmu w kwocie 160 zł brutto mieściła się w stawkach rynkowych obowiązujących na rynku lokalnym.

Bezsporne, a nadto dowód:

- protokół zdawczo-odbiorczy k. 10;

- faktura VAT nr (...) k. 12;
- wydruk cenników k. 13-14;
- zeznania świadka P. W. (2) k. 72-74.

Decyzją z dnia 7 marca 2018 r. pozwana przyznała P. G. odszkodowanie tytułem najmu pojazdu zastępczego marki O. nr rej. (...) w kwocie 1045 zł brutto, uznając za uzasadniony okres najmu 11 dni, przy zweryfikowanej stawce dobowej najmu do kwoty 95 zł brutto.

Pismem z dnia 27 kwietnia 2018 r. powódka wezwała pozwane towarzystwo ubezpieczeń do zapłaty kwoty 800 zł w terminie 7 dni. Pozwana odmówiła zapłaty.

Bezsporne, a nadto dowód:

- decyzja STU z dnia 7 marca 2018 r. k. 31;
- oświadczenia wypożyczalni współpracujących z pozwanym k. 45-48;
- pismo z dnia 27 kwietnia 2018 r. k. 15.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie wynikał ze zgromadzonych w sprawie dokumentów, których wiarygodność i autentyczność nie była kwestionowana. Sąd oparł się także na zeznaniach świadka P. W. (2) i w całości dał im wiarę; w szczególności na ich podstawie Sąd ustalił, że po zwrocie pierwszego auta zastępczego w dniu 16 lutego 2019 r., najmowanego od P. G., uszkodzone auto nadal nie było naprawione i gotowe było do odbioru po naprawie dopiero z dniem 20 lutego 2018 r. Pozwana wprawdzie w sprzeczności podnosiła, że oszacowanie niezbędnego i koniecznego czasu na dokonanie naprawy wymaga wiadomości specjalnych, niemniej jednak nie zgłosiła żadnego wniosku dowodowego w tym przedmiocie, mimo że pismem z dnia 17 kwietnia 2019 r. powódka cofnęła wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Co istotne, pozwana po doręczeniu jej odpowiedzi na sprzeciw nie zaprzeczyła, że okres naprawy został wyjaśniony na korzyść poszkodowanego w innym postępowaniu sądowym, a świadek P. W. (2) na rozprawie w dniu 20 maja 2019 r. potwierdził, że składał zeznania jako świadek w sprawie z powództwa P. G. dotyczącej najmu pojazdu zastępczego w związku z przedmiotową szkodą. Wobec tego Sąd odstąpił od przeprowadzenia tego dowodu, uznając, że okoliczność ta jest między stronami bezsporna (art. 229, art. 230 k.p.c.). Bezsporna była również okoliczność, że stawka dobową najmu pojazdu zastępczego w kwocie 160 zł brutto odpowiada średnim stawkom rynkowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności badając z urzędu legitymację procesową stron, uznano, że zarówno powód, jak i pozwany byli uprawnieni do występowania w procesie. Legitymacja czynna wynikała z przedłożonej umowy cesji oraz z art. 509 k.c. Zgodnie z normą zawartą w art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Z kolei norma zawarta w art. 510 § 1 k.c. stanowi, iż umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Należy również zwrócić uwagę na art. 510 § 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli zawarcie umowy przelewu następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu zwykłego, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia, ważność umowy przelewu zależy od istnienia tego zobowiązania. Niewątpliwie poszkodowany – cedent przeniósł swoją wierzytelność odszkodowawczą na powoda, co stanowiło rodzaj zapłaty za wynajem pojazdu zastępczego. Pozwany nie kwestionował przy tym legitymacji czynnej powoda.

Zgodnie z art. 822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Odpowiedzialność odszkodowawcza powinna być ustalona według reguł określonych w art. 361-363 k.c. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w pełnym zakresie, lecz w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Zgodnie z zasadą kompensacji odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Niewątpliwie również koszty – szkoda związana z koniecznością najmu pojazdu zastępczego, mieści się w ramach ww. obowiązku ubezpieczyciela.

Powódka dochodziła odszkodowania w kwocie 800 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 5 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 160 zł brutto. Pozwana nie kwestionując wysokości tej stawki, próbowała po pierwsze wykazać, że zaproponowała poszkodowanemu najem pojazdu zastępczego w niższej stawce, tj. w kwocie 95 zł brutto za dobę. Jakkolwiek informacja w tym przedmiocie dotarła do poszkodowanego drogą elektroniczną w dniu 10 stycznia 2018 r. przed wynajęciem pierwszego pojazdu zastępczego, tj. od P. G., to jednak nie została ona ponowiona przez pozwaną przed wynajęciem pojazdu zastępczego od powódki. W ocenie Sądu znamienne jest to, że poszkodowany został wezwany do zwrotu pierwszego auta zastępczego w dniu 16 lutego 2018 r., przy czym zgodnie z poczynionymi ustaleniami, jego auto nie zostało jeszcze w tym czasie naprawione i jego odbiór z warsztatu był możliwy dopiero w dniu 20 lutego 2018 r., z którym to dniem zwrócił też auto zastępcze najmowane od powódki. Pozwana zakwestionowała przy tym 4 dni najmu tego pojazdu, podczas gdy czas trwania najmu pojazdu powódki wynosił 5 dni. W ocenie Sądu takie okoliczności jak fakt, że poszkodowany był zmuszony zwrócić pierwsze auto zastępcze, podczas gdy jego auto nie było naprawione oraz kwestionowany przez powódkę zarówno w toku postępowaniu likwidacyjnego, jak i w toku niniejszego procesu okres najmu obu pojazdów zastępczych, wskazują na to, że nie ma mowy o tym, aby rzeczywiście pozwana zorganizowała poszkodowanemu pojazd zastępczy po niższej stawce. Innymi słowy pozwana nie wykazała, że zagwarantowałaby poszkodowanemu pojazd zastępczy przez cały okres naprawy jego pojazdu, to jest do czasu, gdy poszkodowany miał możliwość odbioru naprawionego pojazdu z warsztatu w dniu 20 lutego 2018 r. Tym samym, w realiach niniejszej sprawy, pozwana nie wykazała, że poszkodowany nie zostałby pozostawiony w sytuacji wcześniejszego zwrotu zorganizowanego przez nią auta zastępczego, to jest przed dniem 20 lutego 2018 r., zważywszy że w toku postępowania likwidacyjnego kwestionowała m.in. okres naprawy uszkodzonego pojazdu, a tym samym długość najmu auta zastępczego. W ocenie Sądu ciężar dowodu w tym zakresie zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał na pozwanej, którego to ciężaru pozwana nie udźwignęła. Okres najmu pojazdu zastępczego został wykazany przez powódkę w treści protokołu zdawczo-odbiorczego, który został odzwierciedlony w wystawionej fakturze VAT. Z zeznań świadka wnika, iż ten korzystał z pojazdu zastępczego zaoferowanego przez powódkę do czasu zakończenia naprawy jego pojazdu. Strona pozwana nie wykazała, aby rzeczywisty okres naprawy trwał krócej niż do dnia 20 lutego 2018 r.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Mając powyższe na uwadze, powództwo podlegało uwzględnieniu w całości, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., uznając, że powód wygrał sprawę w całości. Łączne koszty poniesione przez powoda wynosiły 327 złotych, na które składały się opłata od pozwu w kwocie 40 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 złotych oraz wynagrodzenie adwokata w stawce minimalnej w kwocie 270 złotych zgodnie z §2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), o czym orzeczono w pkt II wyroku..

W pkt III na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 113 ust. 1 tej ustawy, obciążono pozwaną kosztami stawiennictwa świadka.

ZARZĄDZENIE

1(...)

2(...)

3(...)